

12.11.2019. g.
primljeno

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl.br. 17-P-1711/17-75

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Ivani Marangunić kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza Primus banka d.d. u stečaju, Zagreb, Tina Ujevića 13, OIB:96511568491, kojega zastupa Vlatka Klišanin, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Klišanin & Partneri d.o.o. iz Zagreba, protiv tuženika Ante Pocrnje iz Zagreba, Ulica Ivana Broza 12, OIB:91883557879, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 11. rujna 2019. u nazočnosti punomoćnika parničnih stranaka, dana 5. studenog 2019.

presudio je:

I. Nalaže se tuženiku da plati tužitelju 127.978,41 kn sa zateznom kamatom na 114.605,43 kn od 1.10.2001. po stopi koja je za razdoblje do 31.12.2007. propisana u čl.1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, od 1.1.2008. do 31.7.2015. po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekucem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, a od 1.8.2015. do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekucem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, sve u 15 dana.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 32.912,96 kn sa zateznim kamata od 1.10.2001. do isplate po stopi od 5% mjesečno, zahtjev za isplatom zatezne kamate na 13.372,98 kn od 1.10.2001. do isplate i zahtjev za isplatu zatezne kamate na 127.978,41 kn preko one dosuđene u st. I. izreke ove presude.

III. Nalaže se tuženiku da plati tužitelju 87.678,26 EUR sa zateznom kamatom na 81.315,56 EUR, sve u kunske protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB-a na dan isplate od 11.10.2001., i to za razdoblje do 31.12.2005. po stopi koja se u mjestu ispunjenja plaća na štedne uloge u EUR po viđenju, od 1.1.2006. do 31.7.2015. po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekucem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, a od 1.8.2015. do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekucem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, sve u 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za isplatu kunske protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja iznosa zatezne kamate na 6.362,70 EUR od 11.10.2001. do 1.1.2006. po stopi od 12% godišnje, od 1.1.2006. do 31.12.2007. po stopi propisanoj Uredbom o visini stope zatezne kamate, od 1.1.2008. do 31.7.2015. po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana

polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, a od 1.8.2015. do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena i zahtjev za isplatu zatezne kamate na 81.315,56 EUR od 11.10.2001. do isplate preko iznosa dosuđenog u st. III. izreke ove presude.

V. Nalaže se tuženiku da plati tužitelju 2.763,65 EUR sa zateznom kamatom na 2.717,84 EUR, sve u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB-a na dan isplate od 11.10.2001., i to za razdoblje do 31.12.2005. po stopi koja se u mjestu ispunjenja plaća na štedne uloge u EUR po viđenju, od 1.1.2006. do 31.7.2015. po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, a od 1.8.2015. do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, sve u 15 dana.

VI. Odbija se zahtjev tužitelja za isplatu kunske protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja iznosa zatezne kamate na 89,60 EUR od 11.10.2001. do 1.1.2006. po stopi od 9% godišnje, od 1.1.2006. do 31.12.2007. po stopi propisanoj Uredbom o visini stope zatezne kamate, od 1.1.2008. do 31.7.2015. po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, a od 1.8.2015. do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena i zahtjev za isplatu zatezne kamate na 2.717,84 EUR od 11.10.2001. do isplate preko iznosa dosuđenog u st. V. izreke ove presude.

VII. Nalaže se tuženiku da plati tužitelju 8.648,35 EUR sa zateznom kamatom na 8.644,43 EUR, sve u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB-a na dan isplate od 11.10.2001., i to za razdoblje do 31.12.2005. po stopi koja se u mjestu ispunjenja plaća na štedne uloge u EUR po viđenju, od 1.1.2006. do 31.7.2015. po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, a od 1.8.2015. do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, sve u 15 dana.

VIII. Odbija se zahtjev tužitelja za isplatu kunske protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja iznosa zatezne kamate na 3,92 EUR od 11.10.2001. do 1.1.2006. po stopi od 9% godišnje, od 1.1.2006. do 31.12.2007. po stopi propisanoj Uredbom o visini stope zatezne kamate, od 1.1.2008. do 31.7.2015. po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, a od 1.8.2015. do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena i zahtjev za isplatu zatezne kamate na 8.644,43 EUR od 11.10.2001. do isplate preko iznosa dosuđenog u st. V. izreke ove presude.

IX. Nalaže se tuženiku da plati tužitelju 440.010,39 kn sa zateznom kamatom na 178.958,69 kn od 1.4.2000., na 95.051,64 kn od 1.8.2000., na 38.572,40 kn od 5.12.2000. i na 127.427,66 kn od 29.1.2001., sve do isplate, sve po stopi koja je za razdoblje do 31.12.2007. propisana u čl.1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, od 1.1.2008. do 31.7.2015. po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke

koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, a od 1.8.2015. do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, sve u 15 dana.

X. Nalaže se tuženiku da plati tužitelju parnični trošak 170.296,00 kn sa zateznom kamatom od 6.11.2019. do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, sve u 15 dana.

Obrazloženje

Prednica tužitelja, Prva obrtnička štedionica d.d. Zagreb je 10.10.2001. podnijela protiv tuženika tužbu radi isplate. U tužbi tvrdi da je na temelju ugovora o kreditu po žiroračunu od 25.2.2000. tuženiku dala kredit u iznosu od 25.000,00 kn koji se iskazuje kao dozvoljeno prekoračenje. Tuženik, međutim, nije pravodobno vratio taj kredit, već je svoj račun doveo u nedozvoljeno prekoračenje koje je na dan 30.09.2001. iznosilo 140.445,25 kn.

Osim toga, tuženik je na temelju ugovora o kreditu od 15.2.2000. od prednika tužitelja dobio kredit od 142.000,00 DEM u kunsnoj protuvrijednosti, a na dan 30.09.2001. dospjeli neplaćeni dug iznosio je 758.437,71 kn.

Tuženik, pored toga, predniku tužitelja duguje na ime ugovora o nenamjenskom kreditu od 29.10.1999. iznos od 20.746,42 kn na dan 30.09.2001., a po ugovoru o nenamjenskom kreditu od 30.6.2000. tuženik duguje 75.823,43 kn, kao i iznos od 526.255,32 kn, što predstavlja iznos kojega je neovlašteno putem poslovnih kartica tužitelja utrošio u privatne svrhe. Tužitelj zato traži od tuženika isplatu tih iznosa, a zahtjev konačno postavlja nakon provedenog vještačenja u podnesku od 7.3.2018. i na ročištu 11.9.2019. Traži od tuženika isplatu 160.891,37 kn po ugovoru od 25.2.2000. sa zateznim kamata od 25.2.2000., iznos od 87.678,26 EUR u kunsnoj protuvrijednosti na dana plaćanja sa zateznom kamatom od 11.10.2001., iznos od 2.763,65 EUR sa zateznom kamatom od 11.10.2001., iznos od 8.648,35 EUR u kunskon protuvrijednosti sa zateznom kamatom d 11.10.2001., iznos od 440.010,39 kn sa zakonskom zateznom kamatom na 178.958,69 kn od 1.4.2000., na 95.051,64 kn od 1.8.2000., na 38.572,40 kn od 5.12.2000., na 127.427,66 kn od 29.1.2001., sve do isplate i naknadu parničnog troška.

Tuženik tijekom postupka osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, ističe prigovor dvostruke litispendencije pozivajući se na predmete koji se između istih parničnih stranka vode pred Trgovačkim sudom u Zagrebu P-4911/01 i P-4912/01. Tvrdi da su tražbine koje ima prema tužitelju daleko veće. Ističe prigovor stvarne nenadležnosti ovog suda. Predlaže zahtjev odbiti.

U dokaznom postupku izvršen je uvid u spis Trgovačkog suda u Zagrebu P-3753/12, ugovor o kreditu po žiroračunu 4310003424 s izvodom poslovnih knjiga (list 5-6), ugovor o nenamjenskom kreditu od 15.2.2000. s izvodom iz poslovnih knjiga (list 7-9), ugovor o nenamjenskom kreditu od 29.10.1999. s izvatkom iz poslovnih knjiga (list 10-13), otkaz ugovora o kreditu od 29.10.1999. upućen 2.10.2001. (list 14), ugovor o nenamjenskom kreditu od 30.6.2000. s izvatkom iz poslovnih knjiga i otkazom tog ugovora (list 15-18), ispise terećenja (list 19-23), presliku tužbe u postupku P-4911/01 i P-4912/01 pred Trgovačkim sudom u Zagrebu (list 39-41), presudu Trgovačkog suda u Zagrebu P-

4911/01 (list 67-72, 123-128), presudu Županijskog suda u Zagrebu K-16/05 (list 131-135, 197-218), proveo financijsko vještačenje po vještaku Ručević vještačenja d.o.o. (list 138-145, 240-242, 274-278).

Brižljivom ocjenom izvedenih dokaza po čl. 8. ZPP-a, sud je utvrdio da je tužiteljev zahtjev djelomično osnovan..

Prigovor stvarne nenadležnosti ovoga suda je neosnovan jer nije riječ o postupku za koji bi po čl. 19.b. ZPP-a bio nadležan Trgovački sud. Naime, tužitelj traži od tuženika – fizičke osobe - isplatu po ugovorima o kreditu, odnosno radi isplate nedozvoljenog prekoračenja po računu, pri čemu je neodlučna funkcija i položaj tuženika u društvu tužitelja.

Sud je pročitao tužbe u predmetima koji su se vodili pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod brojem P-4911/01 i P-4912/01 (list 39/41) i presudu u predmetu P-4911/01. Riječ je o postupcima po tužbama ovdje tuženika Ante Pocrnje protiv prednika ovdje tužitelja, radi isplate po menadžerskom ugovoru. Između tih postupaka i ovoga postupka nema identiteta i neosnovan je prigovor dvostruke litispendencije. Nije moguće ni prihvatiti tuženikov prigovor radi prijeboja. On se tek neodređeno poziva na svoju tražbinu dostavljajući kopije tužbi iz drugih postupaka. Visina njegove eventualne tražbine ima se utvrditi pred drugim sudom, u postupku u kojem će ovdje tuženik ishoditi ovršnu ispravu radi naplate svoje tražbine.

Nije sporno da su parnične stranke sklopile ugovore koji predstavljaju osnovu za tužiteljev zahtjev u ovom sporu. Sporna je visina tražbine. Zato je sud izveo dokaz financijskim vještačenjem po vještaku Ručević vještačenja d.o.o. Vještak je 7.11.2011. izradio pisani nalaz i mišljenje uzimajući u obzir cjelokupnu dokumentaciju koja se nalazi u spisu i ustvrdio da je, što se tiče ugovora o kreditu po žiroračunu od 25.2.2000., dug tuženika 27.282,02 kn. Vještak u ovom nalazu i mišljenju nije uzeo u obzir iznos od 96.000,00 kn koji je na izvatku iz prometa po žiroračunu knjižen kao "interni prijenos" od 9.3.2001., a ne kao iznos koji bi se odnosio na navedeni kredit. Nakon prigovora tužitelja vještak je izradio i dvije dopune financijskog vještačenja (10.4.2014. i 10.10.2017.). Ukoliko se prihvati i interno terećenje od 96.000,00 kn, dug tuženika iznosio bi uz primjenu zakonske zatezne kamate od 127.978,41 kn, a u slučaju primijene kamatne stope od 5% mjesečno, dug bi iznosio 160.831,97 kn.

Sud je prihvatio obrazloženje tužitelja prema kojem po stanju duga na žiroračunu tuženik duguje, osim odobrenog prekoračenja od 25.000,00 kn spp i iznos od 96.000,00 kn koji predstavlja tzv. nedozvoljeno prekoračenje, jer je riječ o sredstvima koje je tužitelj isplatio tuženiku, a tuženik ih nije vratio. Što se tiče ukupne visine duga, tužitelj je, između ostalog, obračunavao stopu zateznih kamata po stopi od 5% mjesečno. Ugovaranje stope zakonske zatezne kamate u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora nije bilo dopušteno, već je zakonska zatezna kamata propisana zakonom.

Zato je sud prihvatio nalaz i mišljenje vještaka u dijelu u kojem je zakonsku zateznu kamatu na ovu tužiteljevu tražbinu obračunao po stopama određenim prisilnim propisima, koja iznosi ukupno 127.978,41 kn i to na dan 30.09.2001. Od toga se 114.605,43 kn odnosi na glavnice, a 13.372,98 kn na neplaćene zatezne kamate.

Iz nalaza i mišljenja vještaka sud je utvrdio da po ugovoru o kreditu od 15.2.2000. tuženik duguje tužitelju 87.678,26 EUR, od čega na ime glavnice i redovne kamate 81.315,56 EUR, a neplaćene zatezne kamate 6.362,70 EUR.

Po kreditu od 29.10.1999. tuženik duguje tužitelju 2.763,65 EUR, od čega na ime glavnice i redovne kamate 2.717,84 EUR i neplaćene zatezne kamate od 45,81 EUR.

Po kreditu od 30.6.2000. dug tuženika prema tužitelju iznosi 8.648,35 EUR, od čega za glavnice i redovne kamate 8.644,43 EUR i za neplaćene zatezne kamate 3,92 EUR.

Vještak je detaljno analizirao i troškove učinjene po poslovnim karticama i ustvrdio da po terećenju od 31.1.2000. tuženik duguje 178.958,69 kn, po terećenju od 31.5.2000. 95.051,64 kn, po terećenju od 5.10.2000. 38.572,40 kn i po terećenju od 30.11.2000. 127.427,66 kn, ukupno 440.010,39 kn.

Nalaz i mišljenje vještaka sud je prihvatio u cijelosti jer je izrađen savjesno, detaljno, jasno, obrazloženo, objektivno i u skladu sa zakonskim propisima. Sud je odluku o spornoj visini zahtjeva utemeljio na rezultatima vještačenja, pri čemu je u odnosu na prvu utuženu stavku - dug po žiroračunu od 25.2.2000. prihvatio varijantu koja uzima u obzir nedozvoljeno prekoračenje od 96.000,00 kn, ali uz propisanu, a ne ugovorenu stopu zakonske zatezne kamate. Taj dug iznosi 127.978,41 kn, od čega 114.605,00 kn na ime glavnice i redovne kamate, na koji iznos pripadaju tužitelju dalje zatezne kamate od 1.10.2001. zakonska zatezna kamata za razdoblje do 30.9.2001. obračunata je i iznosi 13.372,98 kn. Sud je tužitelju dosudio 114.605,00 kn na ime glavnice i redovne kamate sa zakonskom zateznom kamatom od 1.10.2001. i iznos od 13.372,98 kn na ime zakonske zatezne kamate obračunate do 30.9.2001. Preostali dio zahtjeva tužitelja za isplatu iznosa od 32.912,96 kn je odbijen kao neosnovan.

Tužitelju je na ime duga po ugovoru o kreditu od 15.2.2000. dosuđen iznos od 87.678,26 EUR u kunskoj protuvrijednosti na dan plaćanja sa zakonskom zateznom kamatom na 81.315,56 EUR od 11.10.2001. do isplate. Zakonska zatezna kamata za razdoblje do 10.10.2001. obračunata je u iznosu od 6.362,70 EUR i dosuđena tužitelju. Zato je zahtjev za isplatom zakonske zatezne kamate na 6.762,70 EUR, kao uglavničene zakonske zatezne kamate za razdoblje od 11.10.2001. do isplate odbijen kao neosnovan.

Tužitelju je na ime duga po ugovoru o kreditu od 29.10.1999. dosuđen iznos od 2.763,65 EUR u kunskoj protuvrijednosti na dan plaćanja sa zakonskom zateznom kamatom na 2.717,84 EUR (glavnica i redovne kamate) od 11.10.2001. do isplate. Zakonska zatezna kamata za razdoblje do 10.10.2001. obračunata je u iznosu od 89,60 EUR i dosuđena tužitelju. Zato je zahtjev za isplatom zakonske zatezne kamate na 89,60 EUR, kao uglavničene zakonske zatezne kamate za razdoblje od 11.10.2001. do isplate odbijen kao neosnovan.

Tužitelju je na ime duga po ugovoru o kreditu od 30.06.2000. dosuđen iznos od 8.648,35 EUR u kunskoj protuvrijednosti na dan plaćanja sa zakonskom zateznom kamatom na 8.644,43 EUR (glavnica i redovne kamate) od 11.10.2001. do isplate. Zakonska zatezna kamata za razdoblje do 10.10.2001. obračunata je u iznosu od 3,92 EUR i dosuđena tužitelju. Zato je zahtjev za isplatom zakonske zatezne kamate na 3,92 EUR, kao uglavničene zakonske zatezne kamate za razdoblje od 11.10.2001. do isplate odbijen kao neosnovan.

Tuženik duguje tužitelju, prema rezultatima vještačenja, na ime utroška po poslovnim karticama ukupan iznos od 440.010,39 kn, i to po terećenju od 31.1.2000. iznos od 178.958,69 kn, po terećenju od 31.5.2000. 95.051,64 kn po terećenju od 5.10.2000. iznos od 38.572,40 kn i po terećenju od 30.11.2000. iznos od 127.427,66 kn. Ti su iznosi dosuđeni tužitelju sa zakonskom zateznom kamatom na svaki pojedini iznos od dospijeca prema zahtjevu.

Zakonska zatezna kamata dosuđena je tužitelju na kunsku protuvrijednost iznosa od 81.315,56 EUR, na iznos od 2.717,84 EUR i 8.644,43 EUR za razdoblje do 31.12.2005. po stopi koja se obračunavala na štedne uloge po viđenju u EUR, a za razdoblje od 1.1.2006. do isplate po čl. 29. st. 2. ZOO. Na preostale dosuđene iznose zakonska zatezna kamata dosuđena je po čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate odnosno po čl. 29.st. 2. ZOO.

Sud je odbio prijedlog da se sasluša tuženik jer, osim što nije naveo konkretne činjenice o kojima bi imao iskazivati, ne nalazi ovaj dokazni prijedlog adekvatnim za utvrđenje relevantnih činjenica u ovom sporu. Prijedlog da se priklupi spis Trgovačkog suda u Zagrebu P-3753/12 u kojem je ovdje tužitelj pokrenuo postupak za utvrđenje ništavosti menadžerskog ugovora sklopljenog s tuženikom 23.12.1995. i aneksa toga ugovora od 30.12.1999. sud je odbio jer ishod toga postupka ni na koji način ne bi utjecao na odluku u ovom sporu. Spis Županijskog suda u Zagrebu K-16/05 vođen u kaznenom postupku protiv ovdje tuženika radi kaznenog djela protiv službene dužnosti zlouporabom položaja i ovlasti također kraj činjeničnog stanja utvrđenog u ovom postupku ne bi doveo do drukčije odluke ovog suda pa je iz razloga ekonomičnosti postupka i taj prijedlog odbijen.

Odluka o parničnom trošku donesena je po čl. 154., 155 i 156. ZPP-a. Sud je tužitelju priznao troškove zastupanja po odvjetniku, po odvjetničkoj tarifi prema vrijednosti predmeta spora i uspjehu u sporu (cca 1.300.000,00 kn), i to za sastav tužbe 13.000,00 kn (tbr 7/1), za podneske od 3.4.2013., 5.3.2012., 12.1.2017., 7.3.2018. i 13.6.2019. po 13.000,00 kn (tbr 8/1), za podneske od 19.5.2008., 13.2.2013. po 500,00 kn (tbr 8/3), za zastupanja na ročištima 6.3.2008., 5.3.2010., 13.6.2008. i 11.9.2019. po 13.000,00 kn (tbr 9/1), ukupno 131.000,00 kn, što uvećano za PDV 25% od 32.750,00 kn iznosi 163.750,00 kn. Tome je trošku pribrojen trošak vještačenja od 6.546,00 kn pa je tužitelju ukupno dosuđeno 170.296,00 kn na ime parničnog troška, sa zateznom kamatom po čl. 30. OZ.

Zagreb, 5. studenoga 2019.

Sudac:

Ivana Marangunić, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude. O žalbi, koja se podnosi pisana, u 4 primjerka ovom sudu, odlučuje županijski sud.

DNA:

-pun. tužitelja
-tuženiku

Za točnost otpavka - ovlaštteni službenik:

Sanja Šaban

Šaban